

La Protectora

Feconda i profitosa, es la tasca que realitza aquesta benemèrita institució, i molt mes ho seria encare, si tots els catalans hi ajuntesim el seu esforç.

Es una tasca sencilla, humil, si volem, pro ben aprofitada dons ella va a l'essència de la cosa, va directament als fonaments, busca la nostra llibertat en la formació ben patriòtica dels nostres tendres plançons.

Com ja varem dir, es necessaria l'ensenyança catalana en les escoles, per que els nens aprenguin les coses tal com les concebeixen, si ells en el seu magí desenrotllen els seus petits problemes en català, perque tenen d'expressar-ho en altre llengue? ells en llur tendre enteniment, consideren al mestre com a un botxí que els obliga estudiar i pensar coses que ells no entenen.

Quin be mes gran per la Patria, que tots els nens d'avui anesin a escoles catalanes, quina florida mes prometedora de joves, no ni hauria cap que es girés contra sa terra, tots, en absolut sentirien en llurs cors, ansies de llibertat, i tindrien braó per arrencar les cadenes afrentoses que ens lliguen, que en faria d'anys que en l'heroica Irlanda, lluiria el sol de la llibertat, si tots els patriotes irlandesos sapiguesin desde petits llur llengua nadina, pro are molt d'ells l'han apres ja homes ben fets.

Quant nosaltres logrem implantar el català en les escoles, podrem cantar victoria, tindrem la vida de llibertat

asegurada, i per ço tenim d'esforçarnos en aumentar les fileres de la Protectora, i per tots els esforços que estiguin el nostre alcanç per ensenyar el català als nens, el dia que tots els catalans siguin d'aquesta benemèrita Associació, el jorn que en totes les escoles de Catalunya s'ensenyi el català i les quatre barres rojes presideixin l'ensenyament, allavors haurá arribat l'hora de llibertat per la mare Patria.

K.

La Cultura en Malgrat

II.

Pululaba jovialmente por las oscuras y rectilíneas aulas de la Escuela Normal de Maestros, sita en la ciudad alta de la antiquísima y cacareada Osca (Huesca), repasando de vez en vez las lecciones del día, cuando un íntimo amigo mío, recién llegado de Gerona, para abrazar a su familia, vino a saludarme y a ofrecermé una plaza de Maestro en la Escuela Patronato Fundación Fonlladosa de Malgrat.

Estudiaba cuarto curso... ¡el último de la carrera!, y todos mis entusiasmos propios de los diez y ocho años, se arremolinaban y encauzaban, hacía el noble ideal del ejercicio de mi penosa profesión, mas... tuve que rehusar heroicamente, ante la negativa rotunda de mis progenitores, que preferían que fuera a las oposiciones del Ministerio de Hacienda, que paralelamente me estaba prepa-